

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 448/2004 НА КОМИСИЯТА

от 10 март 2004 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1685/2000 относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение на допустимостта на разходите за операции, съфинансирани от структурните фондове, и за оттеглянето на Регламент (ЕО) № 1145/2003

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове¹, и по-специално член 30, параграф 3 и член 53, параграф 2 от него,

след консултации с Комитета, създаден в съответствие с член 147 от Договора, с Комитета по земеделските структури и развитието на селските райони, както и с Комитета по структурите за рибарството и аквакултурите,

като има предвид, че:

(1) Общ набор от правила относно допустимостта е оформен в приложението към Регламент (ЕО) № 1685/2000 на Комисията². Този регламент влезе в сила на 5 август 2000 г.

(2) Въпреки това, опитът показва, че правилата относно допустимостта е необходимо да бъдат изменени в няколко отношения.

(3) По-специално, е подходящо да се признае допустимостта на таксите, свързани с транснационални финансови операции в контекста на помощта по програма „PEACE II” и инициативите на Общността, след приспадане на лихва, получена в резултат на плащанията по сметка.

(4) Следва също така да бъде ясно подчертано, че плащанията за рисков капитал, кредитни и гаранционни фондове представляват действително направени разходи.

(5) Следва по-ясно да се дефинира, че допустимостта на ДДС за съфинансиране не зависи от това дали крайният бенефициент е обществена или частна институция.

(6) По отношение на развитието на селските райони следва да бъде изяснено, че се прилага правилото, според което доказателството за направен разход може да бъде под формата на получени разходно-оправдателни документи, но без да се накърнява специфичните правила, установени в Регламент (ЕО) № 445/2002 на Комисията от 26 февруари 2002 г. относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските

¹ ОВ L 161, 26.6.1999 г., стр. 1, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1105/2003 (ОВ L 158, 27.6.2003 г., стр. 3).

² ОВ L 193, 29.7.2000 г., стр. 39, изменен с Регламент (ЕО) 1145/2003 (ОВ L 160, 28.6.2003 г., стр. 48).

райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти³, където трябва да бъдат определени стандартни разходи за единица продукт при определени инвестиции в сектор горско стопанство.

(7) За по-голяма яснота и удобство приложението към Регламент (ЕО) № 1685/2000 следва да бъде изцяло заменено.

(8) Регулаторните разпоредби, уреждащи плащанията в рисков капитал, кредитни и гаранционни фондове, както и допустимостта на ДДС породиха трудности при тълкуването им.

(9) При спазване на принципа на равно третиране и за целите на отчитането на разходите, свързани с транснационалните финансови такси, съответните правила следва да бъдат прилагани с обратна сила.

(10) Регламент (ЕО) № 1685/2000 бе изменен по съответния начин с Регламент (ЕО) № 1145/2003. При приемането на този регламент обаче изискванията по отношение на процедурата на Комитета не бяха напълно спазени и в резултат Регламент (ЕО) № 1145/2003 следва да бъде отменен. Следователно настоящият регламент трябва да се прилага от влизането в сила на Регламент (ЕО) № 1145/2003.

(11) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по развитие и преобразуване на регионите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1145/2003 се отменя.

Член 2

Приложението към Регламент (ЕО) № 1685/2000 се заменя с приложението към настоящия регламент.

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 5 юли 2003 г.

Следните точки от приложението се прилагат от 5 август 2000 г.:

- а) в Правило 1, точки 1.3, 2.1, 2.2, и 2.3;

³ ОВ L 74, 15.3.2002 г., стр. 1, последно изменен с Регламент (ЕО) № 963/2003 (ОВ L 138, 5.6.2003 г., стр. 32).

б) в Правило 3, точка 1;

в) в Правило 7, точки 1 - 5.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 10 март 2004 година.

За Комисията:
Michel BARNIER
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

ПРАВИЛА ЗА ДОПУСТИМОСТ

Правило № 1: Действително направени разходи

1. ПЛАЩАНИЯ ОТ КРАЙНИ БЕНЕФИЦИЕНТИ

1.1. Плащанията, извършени от крайните бенефициенти, по смисъла на трета алинея от член 32, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1260/1999 (наричан по-нататък „Общият регламент“), са в брой, с изключение на случаите по точка 1.5.

1.2. При схемите за помощи по член 87 от Договора, както и помощ, предоставена от органите, определени от държавите-членки „плащания, извършени от крайни бенефициенти” означава помощ изплатена за индивидуални получатели от страна на органите, които предоставят помощта. Изплащанията на помощта от крайните бенефициенти трябва да бъдат оправдани в съответствие на условията и целите на помощта.

1.3. Вноските в рисков капитал, кредитни и гаранционни фондове (включително фондове за рисков капитал) се третираат като „действително направени разходи” по смисъла на третата алинея от член 32, параграф 1 от Общия регламент, при условие че средствата отговарят на изискванията съответно по Правила 8 и 9.

1.4. В случаи, различни от тези по точка 1.2, „плащания, извършени от крайните бенефициенти” са плащания, направени от органите или държавни или частни предприятия от вида, дефиниран в допълнението към програмата в съответствие с член 18, параграф 3, буква б) от Общия регламент, които са пряко отговарящи за възлагането на специфичната дейност.

1.5. При условията, изложени в точки 1.6, 1.7 и 1.8, амортизацията, апортните вноски и административните разходи също могат да формират част от плащанията, упоменати в точка 1.1. Въпреки това съфинансирането на дадена дейност от страна на структурните фондове не може да надвишава общата стойност на допустимите разходи с изключение на апортните вноски към момента на приключване на дейността.

1.6. Разходите за амортизация на недвижимо имущество или оборудване, които имат пряка връзка с целите на дейността са допустими разходи, при условие че:

- а) за закупуването на недвижимото имущество или оборудването не са използвани национални субсидии или субсидии от Общността;
- б) амортизационният разход се изчислява в съответствие с приложимите счетоводни правила; и
- в) разходът се отнася изключително за периода на съфинансиране на въпросната дейност.

1.7. Апортните вноски се смятат за допустим разход, при условие че:

- а) са под формата на предоставяне на земя или недвижимо имущество, оборудване или материали, изследователска или професионална дейност, или неплатен доброволен труд;
- б) не са направени във връзка с мерките за финансов инженеринг, упоменати в Правила 8, 9 и 10;
- в) тяхната стойност може да бъде самостоятелно изчислена и одитирана;
- г) в случая на предоставяне на земя или недвижимо имущество, стойността е сертифицирана от независим квалифициран оценител или от надлежно упълномощен официален орган;
- д) в случая на неплатен доброволен труд, стойността на тази работа е определена, като са взети предвид отделеното време и нормалната почасова или дневна ставка за извършената работа; и
- е) разпоредбите на Правила 4, 5 и 6, когато е приложимо, са спазени.

1.8. Административните разходи се смятат за допустими, при условие че се основават на реални разходи, свързани с осъществяването на дейността, съфинансирана от структурните фондове, и са разпределени *pro rata* за дейността в съответствие с надлежно обоснован, точен и безпристрастен метод.

1.9. Разпоредбите на точки 1.5 - 1.8 се прилагат спрямо индивидуалните получатели, упоменати в точка 1.2 за схемите за помощ по член 87 от Договора и за помощ, предоставена от органи, определени от държавите-членки.

1.10. Държавите-членки могат да прилагат по-строги национални правила за определяне на допустимите разходи по точки 1.6, 1.7 и 1.8.

2. ДОКАЗВАНЕ НА РАЗХОДИ

2.1. Като общо правило, плащанията от крайни бенефициенти, декларирани като междинни плащания и плащания по крайното салдо, са придружени от разходно-оправдателни документи. Когато това не може да бъде постигнато, плащанията биват оправдавани със счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност.

2.2. По отношение на развитието на селските райони разпоредбата на точка 2.1 се прилага без да се накърняват специфичните правила, установени с Регламент (ЕО) № 445/2002 на Комисията относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти в случая на определянето на стандартни разходи за единица продукт при определени инвестиции в сектор горско стопанство.

2.3. В допълнение в случаите, когато дейностите се осъществява в рамките на процедури за обществени поръчки, плащанията от крайни бенефициенти, декларирани като междинни плащания и плащания по крайното салдо, са подкрепени с разходно оправдателни документи, издадени в съответствие с разпоредбите на подписаните договори. Във всички останали случаи, включително отпускането на държавни грантове, плащанията от крайните бенефициенти, декларирани като междинни плащания или плащания по крайното салдо, се оправдават с действително направени разходи (включително разходите, упоменати в точка 1.5) от страна на органите или държавните или частни предприятия, участващи в осъществяването на дейността.

3. ПОДИЗПЪЛНЕНИЕ

3.1. Без да се накърнява прилагането на по-стриктни правила разходите, свързани с следните договори за подизпълнение, не са допустими за съфинансиране от структурните фондове:

а) договори за подизпълнение, в резултат на което се стига до завишаване на разходите за изпълнение на дейността без същевременно това да носи пропорционална добавена стойност;

б) договори за подизпълнение, които са посредници или консултанти, при което заплащането се дефинира като процент от общите разходи за дейността, освен ако подобно заплащане не е оправдано от страна на крайния бенефициент на базата на реалната стойност на извършената работа или предоставени услуги.

3.2. За всички договори за подизпълнение, подизпълнителите се ангажират да предоставят на одиторските и контролиращи органи цялата необходима информация, свързана с възложената им дейност.

Правило № 2: Счетоводно третиране на постъпленията

1. За целите на настоящото правило терминът „постъпления” обхваща приходите, получени по дадена дейност в рамките на периода за съфинансирането ѝ, или на по-дълъг период до прекратяването на помощта, който може да бъде фиксиран от държавата-членка, от продажби, наеми, услуги, членски внос/такси или други еквивалентни постъпления, с изключение на:

а) постъпления, генерирани в рамките на икономическия живот на съфинансираните инвестиции, които са предмет на специалните разпоредби на член 29, параграф 4 от Общия регламент;

б) постъпления, генерирани в рамките на мерките за финансов инженеринг, упоменати в Правила 8, 9 и 10;

в) вноски от страна на частния сектор за съфинансирането на дейности, които се отчитат паралелно с вноските от публичния сектор в таблиците за финансирането по съответната помощ.

2. Постъпленията по точка 1 представляват приходи, с които се намалява размера на съфинансирането от структурните фондове за съответната дейност. Преди да се

изчисли размера на вноската от структурните фондове и не по-късно от прекратяването на помощта, те се приспадат от допустимите разходи, изцяло или *pro rata*, в зависимост от това дали са генерирани изцяло или само частично от съфинансираната дейност.

Правило № 3: Финансови и други такси и разходи за правни услуги

1. ФИНАНСОВИ ТАКСИ

Дебитни лихвени плащания (различни от разходите, свързани с лихвени субсидии, за намаляване разходите по заеми за предприятия в съответствие с одобрена схема за държавна помощ), такси за финансови операции, комисионни за обмен на чужда валута и загуби, както и други чисто финансови разходи не са допустими за съфинансиране от страна на структурните фондове. Въпреки това, таксите за транснационални финансови операции в рамките на помощта по програма „PEACE II” и инициативите на Общността („Interreg III”, „Leader+”, „Equal” и „Urban II”) са допустими за съфинансиране от структурните фондове след приспадането на лихвите, получени при плащанията по сметката. В допълнение, в случай на глобални грантове, дебитните лихвени плащания, направени от упълномощения посредник преди плащането на крайното салдо по помощта, са допустими след приспадането на лихвата, получена при плащания по сметката.

2. БАНКОВИ ТАКСИ ПО СМЕТКИ

Когато за целите на съфинансирането от страна на структурните фондове се налага откриването на отделна банкова сметка или сметки за извършване на дейността, банковите такси по откриването и администрирането на сметката са допустими.

3. РАЗХОДИ ЗА ЮРИДИЧЕСКИ КОНСУЛТАЦИИ, НОТАРИАЛНИ ТАКСИ, РАЗХОДИ ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ИЛИ ФИНАНСОВИ ЕКСПЕРТНИ УСЛУГИ И РАЗХОДИ ЗА СЧЕТОВОДСТВО ИЛИ ОДИТ

Тези разходи са допустими, ако са пряко свързани с осъществяваната дейност и са необходими за нейната подготовка и изпълнение, а при за разходите за счетоводство и одит, ако те са свързани с изисквания от управляващия орган.

4. РАЗХОДИ ЗА ГАРАНЦИИ, ОСИГУРЕНИ ОТ БАНКОВИ И ДРУГИ ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ

Тези разходи са допустими, единствено ако гаранциите са изискани по смисъла на националното законодателство или това на Общността или в Решението на Комисията, с което е одобрена помощта.

5. ГЛОБИ, ФИНАНСОВИ САНКЦИИ И СЪДЕБНИ РАЗХОДИ

Тези разходи не са допустими.

Правило № 4: Закупуване на оборудване втора ръка

Разходите по покупката на оборудване втора ръка са допустими за съфинансиране от страна на структурните фондове, ако са спазени следните три условия и ако съответното национално законодателство не предвижда друго:

- а) продавачът на оборудването предоставя декларация за неговия произход и потвърждава, че през предходните седем години не са използвани национални субсидии или средства от Общността за неговото закупуване;
- б) цената на оборудването не надвишава пазарната стойност и е по-ниска от цената на подобно ново оборудване; и
- в) оборудването притежава характеристиките, изисквани за дейността по проекта, и отговаря на всички приложими норми и стандарти.

Правило № 5: Закупуване на земя

1. ОБЩО ПРАВИЛО

1.1. Разходите за закупуване на незастроена земя са допустими за съфинансиране от структурните фондове, единствено ако са изпълнени посочените по-долу три изисквания и без да се накърнява прилагането на по-стриктни национални правила:

- а) съществува пряка връзка между покупката на земята и целите на съфинансираната дейност;
- б) с изключение на случаите, описани в точка 2, покупката на земята не може да надвишава 10 % от общите допустими разходи за дейността, освен ако не е фиксиран по-висок процент в рамките на помощта, одобрена от Комисията;
- в) получава се сертификат от независим квалифициран оценител или надлежно упълномощен официален орган, с който се потвърждава, че цената за закупуване не надвишава пазарната стойност.

1.2. При схеми за помощ по смисъла на член 87 от Договора, допустимостта на закупуването на земя се оценява на базата на схемата за помощ, в нейната цялост.

2. ДЕЙНОСТИ ПО ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА

За дейностите по опазване на околната среда всички условия, посочени по-долу, са спазени, за да могат разходите да бъдат приемливи:

- закупуването е предмет на положително решение от управляващия орган;
- земята е определена за съответното предназначение в рамките на периода, определен в това решение;
- земята не е за земеделски цели освен в надлежно обосновани случаи, одобрени от управляващия орган;

- покупката е направена от или от името на държавна институция или орган, регулирано от публичното право.

Правило № 6: Покупка на недвижимо имущество

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Цената на закупеното недвижимо имущество, т.е. вече построени сгради и прилежащата им земя, е допустима за съфинансиране от структурните фондове, ако съществува пряка връзка между покупката и целите на съответната дейност съгласно условията по точка 2 и без да се накърнява прилагането на по-стриктни национални правила.

2. УСЛОВИЯ ЗА ДОПУСТИМОСТ

2.1. Получава се сертификат от независим квалифициран оценител или надлежно упълномощен официален орган, с който се потвърждава, че цената не надвишава пазарната стойност, както и че сградата е в съответствие с националните разпоредби или се уточняват точките, които не са в съответствие, когато се предвижда тяхното коригиране от крайния бенефициент в рамките на дейността.

2.2. Не се разрешава в рамките на предходните 10 години за сградата да е получавана национална субсидия или субсидия от Общността, тъй като това би довело до дублиране на субсидиите в случай на отпускане на съфинансиране от страна на структурните фондове.

2.3. Недвижимото имущество се използва за целите и за период, определени с решение на управляващия орган.

2.4. Сградата може да бъде използвана единствено за целите на дейността. По-специално, сградата може да бъде използвана за извършване на обществени административни услуги, единствено ако това е в съответствие с допустимите дейности от съответния структурен фонд.

Правило № 7: ДДС и други данъци и такси

1. ДДС не представлява допустим разход с изключение на случаите, когато е бил реално и окончателно поет от крайния бенефициент или от индивидуален получател в рамките на схемите за помощ по член 87 от Договора и в случая на помощ, предоставена от посочените от държавите-членки органи. ДДС, който е възстановим под каквато и да било форма, не може да се смята за допустим, дори и да не е реално възстановен на крайния бенефициент или на индивидуалния получател. Статута, обществен или частен, на крайния бенефициент или на индивидуалния получател не се взема предвид при определянето на това дали ДДС представлява допустим разход по силата на настоящото правило.

2. ДДС, който не подлежи на възстановяване на крайния бенефициент или на индивидуалния получател по силата на прилагането на специфичните национални

правила представлява допустим разход единствено, когато такива правила са в пълно съответствие с Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета относно ДДС⁴.

3. Когато крайният бенефициент или индивидуалният получател са предмет на схема с единен данъчен размер в съответствие с дял XIV на Шеста директивата 77/388/ЕИО на Съвета относно ДДС, платеният ДДС се смята за възстановим за целите на точка 1.

4. Съфинансирането от Общността не може да надвишава общия допустим разход с изключение на ДДС, без да се накърняват разпоредбите на член 29, параграф 6 от Общия регламент.

5. Други данъци и такси (по-специално преки данъци и социално осигурителни вноски върху заплатите и надниците), които произтичат от съфинансирането от страна на структурните фондове не представляват допустим разходи, с изключение на случаите, когато са реално и окончателно поети от крайния бенефициент или от индивидуален получател.

Правило № 8: Рисков капитал и кредитни фондове

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Структурните фондове могат да отпуснат съфинансиране за рисков капитал и/или за кредитни фондове или за фондове за рисков капитал (наричани по-нататък „фондове“) при условията по точка 2. За целите на настоящите правила „фондове с рисков капитал и кредитни фондове“ са инвестиционни инструменти, създадени специално за предоставяне на собствен капитал или други форми на рисков капитал, включително кредити, за малки и средни предприятия, както са дефинирани в Препоръка 96/280/ЕО на Комисията⁵, последно изменена с Препоръка от 6 май 2003 г. „Фондове за рисков капитал“ обозначава фондове, създадени с цел инвестиране в различни фондове рисков капитал и кредитни фондове. Участието на структурните фондове в посочените по-горе фондове може да бъде придружено от съвместни инвестиции или гаранции от страна на други финансови инструменти на Общността.

2. УСЛОВИЯ

2.1. Лицата, съфинансиращи или спонсориращи фонда, представят благоразумен бизнес план, в който се уточняват, *inter alia*, целевия пазар, критериите, реда и условията на финансиране, оперативния бюджет на фонда, собствеността и съфинансиращите партньори, професионалните качества, компетенциите и независимостта на ръководството, вътрешните правилници на фонда, аргументацията и предвиденото използване на вноската от страна на структурните фондове, политика за продажба на инвестициите, както и разпоредби за ликвидацията на фонда, включително повторното използване на доходността от инвестирането на средствата, отпуснати от структурните фондове. Този бизнес план се оценява внимателно и неговото прилагане се следи от или под ръководството на управляващия орган.

⁴ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 107, 30.4.1996 г., стр. 4.

2.2. Фондът се сформира като независимо юридическо лице, регулирано от споразумения между акционерите или като отделно финансиране в рамките на съществуваща финансова институция. В последния случай фондът е предмет на отделно споразумение за изпълнение, в което изрично е заложили изискването за воденето на отделно счетоводство, като ясно се разграничават новите ресурси, инвестирани във фонда (включително тези от структурните фондове), от средствата, които са били първоначално на разположение на институцията. Всички участници във фонда плащат вноските си в брой.

2.3. Комисията не може да бъде партньор или акционер във фонда.

2.4. Вноската от страна на структурните фондове е предмет на ограниченията, определени в член 29, параграфи 3 и 4 от Общия регламент.

2.5. Фондовете могат да инвестират единствено в малки и средни предприятия при тяхното създаване, на ранен стадий от дейността им (включително стартов капитал) или разрастване и единствено в дейности, които управляващите фонда лица са оценили за икономически стабилни. При оценката на икономическата стабилност се вземат предвид всички източници на приходи на въпросното предприятие. Фондовете не могат да инвестират в предприятия, които се намират в икономическо затруднение по смисъла на насоките на Общността относно държавната помощ за спасяване и реструктуриране на предприятия в затруднение⁶.

2.6. Следва да бъдат взети предпазни мерки за свеждане до минимум на нарушаването на конкуренцията на пазара на рисков или заеман капитал. В частност доходността от инвестиции в акции и кредити (по-малък процентен дял на разходите за управление) може да бъде разпределена пропорционално на акционерите в частния сектор до размера на възнаграждението, определен в договора на акционерите, след което тя се разпределя пропорционално между всички акционери и структурните фондове. Доходността, постигната от фондовете върху средствата, внесени от структурните фондове, се използва повторно за дейности по развитието на малките и средни предприятия в същата допустима област.

2.7. Разходите за управление не могат да надвишават средно годишно 5 % от внесенния капитал за периода, за който се отпуска помощта, освен в случаите, когато след провеждането на търг, се установи, че е необходим по-висок процент.

2.8. Към момента на приключване на дейността, допустимите разходи на фонда (крайния бенефициент) са капитала на фонда, който е инвестиран или отпуснат като кредит на малки и средни предприятия, включително направените разходи за управление.

2.9. Вноските във фондовете от страна на структурните фондове и от други публични източници, както и инвестициите от страна на фонда в отделни малки и средни предприятия са подчинени на правилата относно държавната помощ.

3. ПРЕПОРЪКИ

⁶ ОВ С 288, 9.10.1999 г., стр. 2.

3.1. Комисията препоръчва стандартите на добра практика, очертани в точки 3.2 - 3.6, за фондовете, в които структурните фондове внасят средства. Комисията ще смята спазването на тези препоръки за положителен елемент, когато разглежда доколко фонда отговаря на правилата за държавна помощ. Тези препоръки нямат задължителен характер за целите на определянето на допустимостта на разходите.

3.2. Финансовата вноска от страна на частния сектор следва да бъде значителна и над 30 %.

3.3. Фондовете следва да бъдат с достатъчно голям размер, така че да могат да покрият голяма целева група, за да се гарантира, че дейността им ще бъде потенциално икономически стабилна, като времевата схема на инвестициите съответства с периода, за който са отпуснати средства от структурните фондове и дейността е с акцент върху области с пазарни проблеми.

3.4. Моментите на плащане на капиталови вноски във фонда следва да съвпадат за структурните фондове и акционерите и да бъдат пропорционални на вписаните дялове.

3.5. Фондовете следва да бъдат управлявани от независими екипи от експерти в съответната област, които имат достатъчно опит и могат да демонстрират необходимите умения и надеждност за управлението на фонд с рисков капитал. Ръководните екипи следва да бъдат подбрани на базата на конкурс, като се вземе предвид размера на предвидените такси.

3.6. По принцип фондовете не следва да придобиват миноритарни дялове в предприятия и следва да преследват целта за реализирането на всички инвестиции в рамките на времетраенето на дейността на фонда.

Правило № 9: Гаранционни фондове

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Структурните фондове могат да съфинансират капитала на гаранционните фондове при условията по точка 2. За целите на настоящото правило терминът „гаранционни фондове” означава финансови инструменти, с които се дават гаранции за фондовете с рисков капитал и кредитните фондове по смисъла на Правило № 8 и други схеми за рисково финансиране на малки и средни предприятия (включително кредити) срещу загуби в резултат от техните инвестиции в малки и средни предприятия, дефинирани в Препоръка 96/280/ЕО, последно изменена с Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. Фондовете могат да бъдат взаимни фондове, финансирани с обществена подкрепа, заявени от малки и средни предприятия, фондове с търговска цел с партньори от частния сектор или изцяло публично финансирани фондове. Участието на структурните фондове в гореизброените фондове може да бъде съпътствано от частични гаранции, осигурени посредством други инструменти за финансиране на Общността.

2. УСЛОВИЯ

2.1. Лицата, съфинансиращи или спонсориращи фонда, изготвят и предоставят благоразумен бизнес план по реда и начина за изготвяне на такъв план от фондовете с рисков капитал (по Правило № 8 и предвид измененията в него), като в плана се

посочва и целевия гаранционен портфейл. Този бизнес план се оценява внимателно, а неговото прилагане се контролира от или под ръководството на управляващия орган.

2.2. Фондът се учредява като независимо юридическо лице, регулирано от договорите между акционерите, или като отделен финансов блок в рамките на съществуваща финансова институция. В последния случай „фондът” е предмет на отделно споразумение за изпълнение, в което изрично е заложено изискването за воденето на отделно счетоводство, като ясно се разграничават новите ресурси, инвестирани във фонда (включително тези от структурните фондове) от средствата, които са първоначално на разположението на институцията.

2.3. Комисията не може да стане партньор или акционер във фонда.

2.4. Фондовете могат да гарантират единствено инвестиции, за които има основание да се смята, че са потенциално икономически стабилни. Фондовете не предоставят гаранции за предприятия в затруднено финансово положение по смисъла на насоките на Общността относно държавната помощ за спасяване и реструктуриране на предприятия в затруднение.

2.5. Всяка част от вноската на структурните фондове, останала неоползотворена след осигуряване на гаранцията, се използва за дейности, свързани с развитието на малките и средни предприятия в същата допустима област.

2.6. Разходите за управление не могат да надвишават 2 % от внесенния капитал на средна годишна основа за периода, за който е отпусната помощта, освен в случаите, когато след конкурентна тръжна процедура, е доказано, че е необходим по-висок процент.

2.7. Към момента на приключване на дейността, допустимите разходи на фонда (крайния бенефициент) са стойността на внесенния капитал на фонда, установен на базата на независим одит за необходим за покриване на осигурените гаранции, включително направените разходи за управление.

2.8 Вноските в гаранционните фондове, направени от структурните фондове, както и от други публични източници, както и гаранциите, осигурени от такива фондове на отделни малки и средни предприятия, са предмет на правилата относно държавната помощ.

Правило № 10: Лизинг

1. ОБЩО ПРВИЛО

Разходите, направени във връзка с операциите по лизинга, са допустими за съфинансиране от структурните фондове в съответствие с правилата, изложени в точки 2 - 4.

2. ПОМОЩ ПОСРЕДСТВОМ ЛИЗИНГОДАТЕЛ

2.1. Лизингодателят е прекият получател на съфинансирането от страна на Общността, което се използва за намаляване на плащанията по лизинга, направени от лизингополучателя във връзка с активите, обхванати от договора за лизинг.

2.2. Договорите за лизинг, за които се отпуска помощ от страна на Общността, включват опция за закупуване или предвиждат минимален период на отдаване на лизинг, равен на този на продължителността на полезния живот на съответния актив, за който се отнася договора.

2.3. В случаите на прекратяване на договора за лизинг преди изтичането на минимално заложен срок за лизинга без предварително одобрение от страна на компетентните органи, лизингодателят връща на съответните национални власти (за внасяне в съответния фонд) тази част от субсидията от Общността, която съответства на остатъчния период.

2.4. Закупуването на актива от страна на лизингополучателя, за което се издава разходно оправдателен документ или счетоводен документ с еквивалентна доказателствена стойност, представлява допустим разход. Максималният размер на допустимият разход за съфинансиране от страна на Общността, не може да надвишава пазарната стойност на отдадения на лизинг актив.

2.5. Разходите, свързани с договорите за лизинг (и особено данък, марж на лизингодателя, разходи за рефинансиране на лихви, удръжки за застраховка), различни от разходите по точка 2.4 не подлежат на съфинансиране.

2.6. Помощта от Общността, изплатена на лизингодателя, се използва изцяло в полза на лизингополучателя посредством идентично намаляване на всички наеми за периода на отдаване на лизинг.

2.7. Лизингодателят доказва, че ползата от помощта, отпусната от Общността се прехвърлят изцяло на лизингополучателя, като се направи разбивка на вноските за лизинга или посредством алтернативен метод, който предоставя уверения в идентична степен.

2.8. Разходите по точка 2.5, използването на финансови облаги под каквато и да е форма, свързани с отдаването на лизинг и други условия на договора, са еквивалентни на приложимите в случаите, когато няма финансова интервенция от страна на Общността.

3. ПОМОЩ ЗА ЛИЗИНГОПОЛУЧАТЕЛЯ

3.1. Лизингополучателят е прекият получател на съфинансирането от страна на Общността.

3.2. Вноските по лизинга, изплатени на лизингодателя от страна на лизингополучателя, доказани с разходно оправдателни документи или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, формират допустимите разходи.

3.3. В случая, когато договорът за лизинг включва опция за закупуване, или когато е предвиден минимален период за отдаването на лизинг, равен на продължителността на

полезния живот на актива, за който се отнася договора, максималният размер на допустимите разходи за съфинансиране от страна на Общността, не може да надвишава пазарната стойност на отдадения на лизинг актив. Други разходи, свързани с договора за лизинг (данък, марж на лизингодателя, разходи за рефинансиране на лихви, удръжки за застраховка и т.н.) не са допустим разход.

3.4. Помощта от Общността, отпусната за целите на договорите за лизинг по точка 3.3, се изплаща на лизингополучателя на един или няколко транша във връзка с пряко заплащаните вноски по лизинга. Когато срокът на договора за лизинг продължава и след крайната дата за отчитане на плащанията по помощта от страна на Общността, единствено разходите, свързани с вноските по лизинга, дължими и изплатени от страна на лизингополучателя до датата за плащане на помощта, могат да бъдат сметнати за допустими за съфинансиране.

3.5. При договори за лизинг, които не съдържат опция за закупуване, и чийто срок е по-кратък от продължителността на полезния живот на актива, за който се отнася договора за лизинг, вноските по лизинга подлежат на съфинансиране от страна на Общността пропорционално на периода на дейността с право на съфинансиране. Въпреки това, лизингополучателят трябва да бъде в състояние да докаже, че вземането на лизинг е било най-рентабилният метод за получаване и използване на съответното оборудване. В случай че разходите биха били по-ниски при използването на алтернативен метод (например наемане на оборудването), допълнителните разходи се приспадат от допустимите разходи.

3.6. Държавите-членки имат право да прилагат по-стриктни национални правила за определяне на допустимите разходи по точки 3.1 - 3.5.

4. ПРОДАЖБА И ОБРАТНО ВЗЕМАНЕ НА ЛИЗИНГ

Вноските по лизингова схема, изплатени от лизингополучателя в рамките на договор за продажба и обратно вземане на лизинг, могат да бъдат допустим разход в съответствие с правилата, изложени в точка 3. Разходите за придобиване на актива не са допустими за съфинансиране от страна на Общността.

Правило № 11: Разходи, направени при управлението и прилагането на структурните фондове

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Разходите, направени от държавите-членки за управление, прилагане, мониторинг и контрол на структурните фондове, не са допустими за съфинансиране с изключение на случаите, предвидени в точка 2 и попадащи в рамките на категориите, определени в точка 2.1.

2. КАТЕГОРИИ РАЗХОДИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ, ПРИЛАГАНЕ, МОНИТОРИНГ И КОНТРОЛ, ДОПУСТИМИ ЗА СЪФИНАНСИРАНЕ

2.1. Следните категории разходи са допустими за съфинансиране с помощи от Общността при изпълнение на условията, изложени в точки 2.2 - 2.7:

- разходи, свързани с подготовката, подбора, оценката и мониторинга на помощта и дейностите (с изключение на разходите по придобиване и инсталиране на компютърни системи за управление, мониторинг и оценка),

- разходи за провеждането на заседания на Комитетите по мониторинг и техните подкомитети, свързани с изпълнението на дейностите по отпуснатата помощ. Тези разходи могат да включват и разходите за експерти и други участници в тези комитети, включително трети страни, в случай че председателят на комитета е сметнал тяхното присъствие за необходимо с оглед ефективното осъществяване на подкрепата,

- разходи, свързани с одит и проверки на място на дейностите.

2.2. Разходи за заплати, включително социално осигурителни вноски, са допустими единствено в посочените по-долу случаи:

- а) държавни служители или други служители на обществени длъжностни лица, назначени с надлежно документирано решение на компетентната власт да изпълняват задачите, упоменати в точка 2.1;

- б) друг персонал, зает да изпълнява задачите, упоменати в точка 2.1.

Срокът на назначаване или заемане на трудов договор не може да бъде продължен след крайната дата за допустимостта на разходите, определена с решението за одобряване на помощта.

2.3. Размерът на вноската от страна на структурните фондове за покриване на разходите по точка 2.1 се ограничава до определен таван, който се определя в рамките на помощта, одобрена от Общността и не може да надвишава ограничава по точки 2.4 и 2.5.

2.4. За всички форми на помощ с изключение на Инициативите на Общността, специалната програма „PEACE II” и новаторски действия, ограничението се равнява на сумата от следното:

- 2,5 % от тази част от общата вношка от структурните фондове, която е по-малка от или равна на 100 милиона EUR,

- 2 % от тази част от общата вношка от структурните фондове, която надвишава 100 милиона EUR, но е по-малка или равна на 500 милиона EUR,

- 1 % от тази част от общата вношка от структурните фондове, която надвишава 500 милиона EUR, но е по-малка от или равна на 1 000 милиона EUR,

- 0,5 % от тази част от общата вношка от структурните фондове, която надвишава 1 000 милиона EUR.

2.5. За Инициативите на Общността, новаторските действия и специалната програма „PEACE II”, ограничението е 5 % от общата вношка от структурните фондове. Когато при такъв вид помощ е включена повече от една държава-членка, този таван може да

бъде увеличен, за да се отчетат по-високите разходи за управление и изпълнение и се фиксира в решението на Комисията.

2.6. За целите на изчисляването на размера на ограниченията по точки 2.4 и 2.5, общият размер на вноската от структурните фондове е размерът, определен за всяка помощ, одобрена от Комисията.

2.7. Прилагането на точки 2.1 - 2.6 от настоящото правило се договаря от Комисията и държавите-членки и се записва в договора за помощта. Размерът на вноската се фиксира в съответствие с член 29, параграф 7 от Общия регламент. За целите на мониторинга, разходите по точка 2.1 са предмет на отделна мярка или раздел от нея в рамките на техническата помощ.

3. ДРУГИ РАЗХОДИ В РАМКИТЕ НА ТЕХНИЧЕСКАТА ПОМОЩ

Действия, които също могат да бъдат съфинансирани в рамките на техническата помощ и са различни от разгледаните в точка 2 (например изследвания, семинари и информационни действия, оценка и закупуване и инсталиране на компютърни системи за управление, мониторинг и оценка), не се подчиняват на условията по точки 2.4 - 2.6. Разходите за заплати на държавни служители или други обществени длъжностни лица за изпълнението на подобни дейности не са допустими.

4. РАЗХОДИ ОТ СТРАНА НА ДЪРЖАВНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ДЕЙНОСТИТЕ

Изброените по-долу разходи на държавната администрация са допустими за съфинансиране извън рамките на техническата помощ, ако са свързани с изпълнението на дадена дейност, която не е свързана със законоустановените отговорности на съответния държавен орган или неговите ежедневни задачи по управление, мониторинг и контрол:

а) разходи за професионални услуги, предоставени от държавна служба при изпълнението на определена дейност, свързана с техническа помощ. Разходите трябва да бъдат фактурирани на крайния бенефициент (обществено или частно лице) с или сертифицирани въз основа на документи с еквивалентна доказателствена стойност, които позволяват идентификацията на реалните цени, изплатени от съответната държавна служба във връзка с осъществяването на тази дейност;

б) разходи по изпълнението на определена дейност, свързана с техническа помощ, включително разходите за предоставянето на услуги, покрити от съответния държавен орган, който се явява краен бенефициент, и който изпълнява самостоятелно определена дейност по техническата помощ без ресурси от външни инженери или други предприятия. Съответните разходи трябва да бъдат свързани с действително и пряко направените разходи по дейността по съфинансиране и да бъдат доказани на базата на документ, който позволява идентифицирането на действителните разходи, изплатени от съответната държавна служба във връзка с тази дейност.

Правило № 12: Допустимост на дейности в зависимост от местоположението

1. ОБЩО ПРАВИЛО

Като общо правило дейностите, съфинансирани от структурните фондове, трябва да бъдат осъществявани в региона, за който е отпусната помощта.

2. ИЗКЛЮЧЕНИЕ

2.1. Когато регионът, за който се отпуска помощта може да извлече напълно или частично ползи от дадена дейност, осъществявана извън неговите предели, извършването на тази дейност може да бъде допуснато от управляващия орган за съфинансиране, при условие че са изпълнени всички условия по точки 2.2 - 2.4. В други случаи дадена дейност може да бъде допусната за съфинансиране по процедурата, изложена в точка 3. За дейности, финансирани в рамките на Финансовия инструмент за ориентирание на рибарството (ФИОР), задължително се следват процедурите по точка 3.

2.2. Дейността трябва да бъде осъществявана в област NUTS III на държавата-членка, която е в пряко съседство с региона, за който е отпусната помощта.

2.3. Максималният размер на допустимите за съфинансиране разходи се определя *pro rata* на съотношението на ползите от дейността, които са предвидени за региона и се основава на оценка от страна на орган, независим от управляващия. Ползите се оценяват, като се вземат предвид специфичните цели на помощта и очакваното ѝ въздействие. Дейността не може да бъде допусната за съфинансиране, когато съотношението на ползите е по-малко от 50 %.

2.4. За всяка мярка по съответната помощ, разходите, допустими за съфинансиране по дейността в съответствие с точка 2.1 не могат да надвишават 10 % от общите допустими разходи по тази мярка. В допълнение, допустимите разходи за всички дейности в рамките на помощта, допуснати съгласно точка 2.1, не могат да надвишават 5 % от общите допустими разходи за помощта.

2.5. Дейностите, разрешени от управляващите органи по точка 2, се упоменават в годишните и окончателни отчети по изпълнението на помощта.

3. ДРУГИ СЛУЧАИ

При дейности, които се осъществяват извън пределите на региона, за който е отпусната помощта, и които не отговарят на условията по точка 2, както и за дейности, финансирани в съответствие с Финансовия инструмент за указания в областта на риболова, дейността се допуска за съфинансиране единствено, при условие че има предварително одобрение от страна на Комисията за всеки отделен случай и след подаването на искане от страна на държавата-членка, като се вземе предвид в частност близостта на местоположението на съответната дейност до региона, размера на ползите за региона, които могат да бъдат предвидени, както и размера на разходите пропорционално на общите разходи в рамките на съответната мярка по техническата помощ. При техническа помощ, свързана с най-крайните региони, ще се прилага процедурата по настоящата точка.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствие

Регламент (ЕО) № 1685/2000	Изменен регламент
Член 1	Член 1, променен
Член 2	Член 2, променен
Приложение	Приложение I
Правило 1	Правило 1, променено
Точка 1.1	Точка 1.1, променена
Точка 1.3	Точка 1.3, нова
Точка 1.3	Точка 1.4
Точка 1.4	Точка 1.5
Точка 1.5	Точка 1.6
Точка 1.6	Точка 1.7
Точка 1.7	Точка 1.8
Точка 1.8	Точка 1.9
Точка 1.9	Точка 1.10
Точка 2	Точка 2, променена
Точка 3	Точка 3, непроменена
Правило 2	Правило 2, непроменено
Правило 3	Правило 3, променено
Точка 1	Точка 1, променена
Точки 2 - 5	Точки 2 - 5, непроменени
Правило 4	Правило 4, непроменено
Правило 5	Правило 5, непроменено
Правило 6	Правило 6, непроменено
Правило 7	Правило 7, променено
Точка 1	Точка 1, променена
	Точка 2, нова
Точка 2	Точка 3, променена
Точка 3	Точка 4, променена
Тока 4	Точка 5,променена
Правило 8	Правило 8, непроменено
Правило 9	Правило 9, непроменено
Правило 10	Правило 10, непроменено
Правило 11	Правило 11, непроменено
Правило 12	Правило 12, непроменено
	Приложение II, ново